

ВИБІР РАЦІОНАЛЬНИХ РЕЖИМІВ ОБРОБКИ НА БАГАТОЦІЛЬОВИХ ВЕРСТАТАХ

Кирпаль В.Г., студент

Висока продуктивність обробки на БВ досягається, перш за все, за рахунок майже повної автоматизації процесу комплексної обробки деталей. Подальше підвищення продуктивності можливе в наслідок використання вищих режимів різання, що сприяє зниженню витрат часу на обробку деталі. Разом з тим загальномашинобудівні нормативи режимів різання на БВ рекомендують швидкості різання які не забезпечують максимальної продуктивності обробки. Отже, актуальною є розробка методики вибору швидкостей різання на БВ з урахуванням конструктивно-технологічних особливостей оброблюваних деталей, що забезпечують високопродуктивну обробку.

Для досягнення поставленої мети як критерій оптимальності доцільно використовувати критерій інтенсивності формоутворення.

Для процесів свердлення, розточування, зенкерування і фрезерування заготовок з різних матеріалів нами були проведені дослідження впливу розрахункової стійкості інструментів на продуктивність обробки. Істотний вплив на величину оптимального періоду стійкості має кількість інструментів в комплекті і час зміни одного ріжучого інструменту із збільшенням, яких період розрахункової стійкості, слід збільшувати.

На підставі набутих оптимальних значень періодів стійкості для різних поєднань матеріалів заготовки і ріжучих інструментів розраховані швидкості різання і частоти обертання інструментів. Рівні запропонованих режимів різання значно перевищують ті, що подані у нормативних даних. Так при обробці алюмінієвих сплавів для свердел діаметром до 8 мм швидкість різання зростає на 20 – 80% залежно від часу зміни і числа інструментів в комплекті; для свердел діаметром 8–12 мм на 30–55%; 12–24 мм на 45 – 70%.

З метою виявлення практичного значення, що його має запропонована методика розрахунку режимів різання було виконано розрахунок режимів різання для корпусної деталі, і порівняно з режими різання за довідковою літературою. Найменші затрати часу відповідають запропонованому варіанту розрахунків режимів різання – 34,38 хв, при розрахунках режимів різання за іншими методиками складають від 35,3 до 41,85 хв. Тому можна зробити висновок, що при розрахунках режимів різання за запропонованим методом штучний час обробки деталі найменший, а значить продуктивність обробки найбільша з усіх розглянутих варіантів.

Запропонований метод розрахунків режимів різання дозволяє визначати оптимальні, з точки зору продуктивності, режими різання

враховуючи всі технологічні параметри обробки, включаючи кількість інструментів в комплекті, їх надійність та особливості БВ.

Робота виконана під керівництвом асистента Міненко Д.О.